

Pohod

broj 3.

TROMJESEČNIK UDRUGE HRVATSKA ZA ŽIVOT

www.hrvatskazazivot.com

U ovome broju:

PRO-LIFE HOMMAGE

Oni su dali veliki obol izgradnji kulture života

NAŠI PROGRAMI

Oprostom oslobođene - program iscjeljenja rana pobačaja kod žena (2. dio)

REPORTAŽA

10 stvari koje niste znali o pobačaju diljem svijeta

INTERVJU

Sue Thayer: Od voditeljice klinike za pobačaje do *pro-life* aktivistkinje (2. dio)

DOKTOROV KUTAK

Dr. Danijela De Micheli-Vitturi: Odgovornost za život

JERIHONSKO BDJENJE

7 dana i noći Božje prisutnosti i milosti

SVJEDOČANSTVO

Marija Jurić: Drage mame, slušajte svoje srce

Uvodna riječ predsjednika udruge »Hrvatska za Život«

Zahvalan Bogu, s velikim zadovoljstvom u srcu i osmijehom na licu, razmatram i pratim pozitivne promjene u javnome diskursu u vezi s bolnim pitanjem pobačaja u Hrvatskoj.

Od 2014. godine do danas svjedočimo sve većoj javnoj raspravi oko rješenja ovoga gorućeg problema, a uskoro će ova tema, nadam se, postati i najaktualnijom. Sretan sam što smo preko udruge »Hrvatska za Život« i inicijative »40 dana za život« utjecali na to da se o problemu pobačaja raspravlja na svim razinama. Tako i treba biti, jer je pitanje zaštite začetog čovjeka i zaštite dostojanstva majčinstva i očinstva najvažnije pitanje današnjice.

Ohrabruje činjenica da danas, više nego ikada prije, imamo velik broj svećenika i zastupnika u hrvatskome Saboru, kao i javnih osoba, ponajviše liječnika, koji otvoreno i odvažno pozivaju na zaštitu ljudskog života od začeca do prirodne smrti, i što se u Hrvatskoj više puta medicinska struka jasno izjasnila da ljudski život počinje začecem. Tu biološku i antropološku činjenicu moraju uzeti u obzir i druge znanstvene discipline.

Svaka žena kao trudnica i svaki muškarac kao otac začetog djeteta imaju svoje neprocjenjivo ljudsko dostojanstvo koje svaki namjerni pobačaj obezvrjeđuje, narušava i uništava. Zato se taj bolni čin može okarakterizirati i kao napad na same roditelje.

Kao jedinstven i neponovljiv u povijesti čovječanstva, svoje neprocjenjivo dostojanstvo ima i svaki tek začeti čovjek kojega namjernim pobačajem napadamo i ubijamo. Stoga upamtimo: pobačaj nije samo vjersko i svjetonazorsko već i moralno-znanstveno pitanje.

Hrvatska je, kao i druge brojne zemlje civiliziranog društva 21. stoljeća, u prvom redu utemeljena na kršćanskim principima čija se istinitost i plodonosnost dokazala i potvrdila tijekom dvije tisuće godina duge ljudske povijesti. Problem nastaje kada se kršćanske vrijednosti zloupotrijebe i iskrive, što omogućuje da se Laž u ruhu Istine predstavlja kao altruizam, uzajamnost, tolerancija, uvažavanje i, u ovom slučaju, poštivanje tzv. reproduktivnih ženskih prava. I uspješna je baš zato što u primatelju poruke, u svakome od nas, dira u samu srž, tj. u ljudsku empatiju. Dakle lažnom empatijom zlo obmanjuje i zavodi empatično ljudsko biće. Zato je važno bdjeti nad sobom da naše razlučivanje bude bistro i oštro, a srce čisto i lijepo. Alate znamo, alate imamo, a najizvršniji je napatuk i zakon Kristov:

*Ljubite jedni druge; kao što sam
ja ljubio vas, tako i vi ljubite
jedni druge. (Iv 13, 34)*

Ante Čaljkusić

Pohod - magazin za život,
tromjesečnik udruge
»Hrvatska za Život«

Kolovoz 2020. - 3. broj

Izdavač:
Hrvatska za Život

Glavni urednik: Krunoslav Puškar

Članovi uredništva: Ante Čaljkusić
i Petra Milković

Autori: Danijela De Micheli-Vitturi,
Lidija Dugan, Marija Jurić, Krunoslav
Puškar, Sue Thayer

Grafička obrada: Petar Krešimir Čavar

Programiranje: Mladen Abaz

Fotografija na naslovnici: Mladen Čurić

Hrvatska za Život

Kajfešov brijeg 12, 10000 Zagreb

Donacija za udruhu »Hrvatska za Život« - IBAN: HR48 2340 0091 1106 9825 3
(za inozemstvo: SWIFT PBZGHR2X) ▶

Dobili smo potporu...

»Važnost ovog časopisa je neizmjenjiva s obzirom na okolnosti vremena u kojemu živimo. Sveti papa Ivan Pavao II. još je davnih dana prepoznao tendencije svijeta koji srlja u propast te izgrađuje civilizaciju smrti. Prilikom toga koristio je čak i pojam kultura smrti, nasuprot kojoj je neumorno pozivao vjernike i sve ljude dobre volje da se bore za izgrađivanje kulture života. Molimo stoga da Gospodin podigne neustrašive branitelje i promicatelje ljudskog života u svim porama društva, a osobito u politici. Neka podigne ljude koji će biti sposobni izgrađivati i širiti kulturu života i voditi nas u blagoslovljenu budućnost. Neka nam na tom putu pomogne i ovaj časopis.«

fr. Ivan Dominik Iličić, OP,
studentski kapelan grada Rijeke

»To nije samo vaša inicijativa. Inicijativa *40 dana za život* je i moja inicijativa, uistinu. Volim je, podržavam je i volim biti dio nje i to sam od prvih dana otkako ste me *prisilili* prvi put jasno i glasno moliti na ulici, ispred bolnice Sestara milosrdnica u Zagrebu gdje je sve počelo. Budite zato i dalje milosrdno uporni i nemilosrdno se borimo za svaki život. Neka s krunicom u rukama i sa Saveznicom nad Saveznicama - Blaženom Djevicom Marijom - svaki trud na kraju pristigne i do Vječnosti. A tamo nastavljamo.«

Ante Novak, voditelj na
Hrvatskom katoličkom radiju

»Živimo u vremenu kada većina utjecajnih medija smišljeno i aktivno radi na preoblikovanju našeg društva prema modelu koji u ime tzv. progressa olako negira neke temeljne prirodne, životne i duhovne vrijednosti. U tom svjetonazoru često nema ni mjesta ni zagovornika za malene kojima je uskraćeno pravo da budu rođeni pa je utoliko više izlazak glasila *Pohod* velika nada da će se i njihov glas čuti - sve više i sve glasnije!«

Vlado Hobljaj, udruga za kršćansko
savjetovanje »Nada za život«

»Obradovao me *Pohod*! Pišem vam to iz same Župe Pohoda i na dan prvog Hoda za život u Sisku. Pod dojmom sam Hoda s puno djece, mladih, zrelih, starih koji su hodali i slavili život. Kada smo susreli onu suprotnu kolonu, obradovala me hitrost mladih čija su pjesma i oduševljenje djelovali zarazno. Molio sam da ta domišljata ljubav mladih prijeđe cestu i zarazi drugu stranu kojoj je zločesta ideologija pomutila srce i pamet. Dao Bog! On je Život u koji su svi pozvani! Neka *Pohod* kao nekoć u Zaharijin dom donese novu radost i mladost te doprinese da nam oživi Crkva i domovina!«

vlč. Ivan Grbešić, upravitelj Župe
Pohoda BDM u Sisku i povjerenik
za mlade u Sisačkoj biskupiji

»Magazin za život *Pohod* vrlo je informativan i duhovno bogat časopis. Autori su iskreni i entuzijastični u svezi borbe za život i svetosti općenito.«

Milagres Pereira, udruga
»Human Life International - Goa«, Indija

»U ovim osjetljivim vremenima specifičnog progona vrednota, braka, djece, mladih i obitelji, *Pohod* je smjerek, dijalog, svjetlo u tami. Iskustvo podupiranja i obrane života bistri spoznaju, obnavlja snagu, umnaža radost. Sretna sam zbog zajedništva i ustrajnosti onih koji tolike plemenite ideje posve konkretno pretvaraju u izgradnju, boljitak, očuvanje ljudskog roda. Sretno i blagoslovljeno na izabranom putu do potpunog i konačnog Trijumfa Istine, Dobrote i Ljubavi.«

dr. sc. Mirjana Radan, dr. med.
spec. ginekologije i opstetricije,
subspec. fetalne medicine i opstetricije

»Dragi prolajfovci, ugodno ste me iznenadili svojim časopisom. Vjerujem da će mnogo puta u pravo vrijeme doći u ruke pravoj osobi. Vjerujem da će mnogim ženama, koje se nalaze pred iskušenjem da abortiraju, vaš časopis biti *nešto dovoljno čvrsto* za što se mogu uhvatiti, da će ga pročitati i donijeti jedinu ispravnu odluku.«

Josip Lončar, ravnatelj ustanove za pro-
micanje kršćanskih vrednota »Kristofori«

»Hrvatska se od samog početka isticala po uključenosti u inicijativu *40 dana za život*. Svojom vjerom i hrabrošću proširili ste *pro-life* pokret diljem zemlje. Hvala vam na vašem svjedočanstvu.«

Lourdes Varela, koordinatorica inicijative
»40 dana za život« za Latinsku Ameriku

»Časopis *Pohod* nije običan časopis. To nije ona vrsta časopisa koja se lista uz jutarnju kavu i nakon 5 minuta zaboravlja se pročitano. Ovo je časopis koji vas mijenja i tjera iz zone komfora. Ovo je časopis koji vas pohodi izravno u srce. Ovo je časopis o ljudima koji čine razliku. O ljudima koji ne govore što bi trebalo činiti nego koji čine što bi trebalo. Ovo je časopis hrabrih ljudi kojima je zaštita života poziv i poslanje, a ne biznis i agenda. Ovo je časopis o ljudima kojima pripada budućnost, jer Život na kraju uvijek pobjeđuje.«

dr. sc. Josip Markotić, profesor na
Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu

»Biti za život danas nije lako, pogotovo ako je oko nas prisutan taj zadah kulture smrti. Protivni valovi koji nam se čine neprolaznima i tako velikima pljuskuju nas sa svih strana. Naš pohod, dakle, mora biti kao ona vodica za zube koja ublažava taj zadah smrti, a naš brod života mora biti čvrst i jakih motora kako bismo prepolovili svaki val na uzburkanom moru života. Dužnost nam je stati u obranu života i dostojanstva svake osobe. Iako smo možda prisiljeni živjeti skromno, ipak moramo birati život i dostojanstvo kao ono što nas vodi k sretnoj budućnosti našeg naroda.«

fra Ivo Rastočić, kapelan
u crkvi Gospe van Grada, Šibenik

»Kada čitamo u evanđelju Isusove riječi da budemo kao djeca, najčešće je prva asocijacija na taj tekst radost. Karakteristiku radosti redovito pripisujemo malenima i to s pravom jer upravo je radost ono što u izobilju prima onaj koji služi. Čime je onda ispunjena suradnja onih koji su se opredijelili za služenje malenima? Svesrdna zahvalnost Gospodinu te jednostavna i čista radost plodovi su jednog novog zajedničkog puta jedne redovničke zajednice i udruge *Hrvatska za Život*. Živio Mali Isus!«

s. Antonia Čobanov, SMI,
samostan Nazaret, Omiš

PRO-LIFE HOMMAGE

Oni su dali velik obol izgradnji kulture života

Neki od nagrađenih *pro-life* seniora na našoj 2. međunarodnoj konferenciji

Prošlogodišnja 2. međunarodna konferencija »Život, dakle, biraj!« bila je posebna po tome što su dodijeljena priznanja i zahvale *pro-life* seniorima (ne toliko po godinama, koliko po dugogodišnjem stažu ustrajnog i marljivog zalaganja za zaštitu i promociju kulture života u Hrvatskoj). Udruga »Hrvatska za Život« tako je zahvalila dr. Antunu Lisecu, dr. Ružici Ćavar, Bosiljki Bačuri, dipl. iur., bračnom paru Mariju i Darki Živković, dr. Danijeli De Micheli Vitturi te vlč. Ivici Berdiku te im uručila posebne zahvalnice. Ante Čaljkušić i Petra Milković, predsjednik i dopredsjednica Udruge, tom su prilikom naglasili kako su ovo samo neki od uzora borbe za život u Hrvatskoj te su im od srca zahvalili na svemu što su učinili za promociju kulture života u našoj domovini. U narednim redcima željeli bismo vam stoga ukratko predstaviti *pro-life* rad nagrađenih laika i čvrste temelje na kojima mi dalje, zajedno s njima, gradimo kulturu života.

Dr. Antun Lisec

Prošle je godine, nakon kratke i teške bolesti, preminuo dr. Antun Lisec (1957. - 2019.), poznati *pro-life* aktivist, suprug i otac troje djece. Dr. Lisec završio je medicinski fakultet i specijalizirao opću kirurgiju, a životne su ga okolnosti potaknule da se javno zauzme za nerođeni život. Naime, još kao mladi kirurg prošao je kalvariju kada je u nekoliko navrata odbio asistirati kod pobačaja i nakon toga dobio otkaz, jer tada nije postojala mogućnost priziva savjesti. U tom je trenu počela njegova životna borba za nerođene i zaštitu ljudskog života od začeca do prirodne smrti, tijekom koje se, između ostalog, zalagao za dostojanstvo svakog ljudskog života, predbračnu čistoću i prirodno planiranje obitelji, a upozoravao na posljedice kontracepcije, umjetne oplodnje i pobačaja. Bio je neumoran radnik na Gospodnjoj njivi čiji su poznati *pro-life* letci mnoge trudnice odgovorili od pobačaja, kao i njegova topla riječ u izravnom razgovoru s njima. Bio je spreman ostaviti sve i otići porazgovarati s trudnicom koja razmišlja o pobačaju. Kao Udruga neizmerno smo zahvalni Bogu što nam je dr. Liseca poslao kao suradnika koji je vjerovao u naš rad i koji bi se uvijek, s velikom radošću i otvorena srca, odazivao na sve naše tribine, predavanja i konferencije. Njegov primjer predanosti i požrtvornosti bit će nam uvijek pred očima.

Dr. Ružica Ćavar

Dr. Ružica Ćavar (r. 1937.) studirala je na Stomatološkom fakultetu, a kasnije i na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Specijalizirala je dječju i preventivnu stomatologiju. Budući da su bili društveno i politički aktivni, nju su i njezinog supruga Matu komunističke vlasti desetljećima proganjale i uhićivale, zbog čega je njezin suprug bio prisiljen i emigrirati polovicom 1972. godine. S početkom demokratskih procesa, zajedno sa skupinom suradnika osnovala je 25. ožujka 1990. »Hrvatski pokret za život i obitelj«, čija je predsjednica od samog početka, a trenutno počasna predsjednica. Pokrenula je i javne molitve na trgovima u ime neformalnog pokreta roditelja za spas hrvatskih vojnika iz JNA 1991. godine. Svjesna činjenice kako u hrvatskim bolnicama godišnje umire nekoliko puta više nerođene djece nego mladića na bojištu, podnijela je 29. svibnja 1991. godine zahtjev za ocjenu ustavnosti zakona o pobačaju Ustavnom sudu. Često ističe kako joj je pitanje nerođenog djeteta u hrvatskom društvu jedno od najvažnijih pitanja u životu oko kojeg je uvijek spremna podići svoj glas. Njezin neumorni i gorljivi aktivizam, osobito oko pitanja života nerođenog djeteta, kao i njezino javno svjedočenje vjere bez obzira na okolnosti, mogu nam svima biti izvor nadahnuća i motivacija za daljnju borbu na *pro-life* polju.

Bosiljka Bačura

Bosiljka Bačura (r. 1948.) pravница je i majka šestero djece. Godine 1990., na prvim izborima u Hrvatskoj, izabrana je za predsjednicu Općine Trešnjevka, nakon čega je radila u Ministarstvu rada i socijalne skrbi kao pravna savjetnica. Početkom 1993. godine počela je ostvarivati svoj projekt pomoći trudnicama u nevolji - Centar za pomoć trudnicama »Djetešce, na sunašce«, uvidjevši kako ne postoji takav centar kojem bi se trudnice svojevrijem mogle javiti, a budući da je i sama doživljavala napad od strane okoline i medicinskog osoblja od svoje treće trudnoće nadalje. Taj Centar radi i dandanas te nudi materijalnu, moralnu i duhovnu pomoć trudnicama u potrebi. Plod njenog dugogodišnjeg rada je i istoimena knjiga »Djetešce, na sunašce« u kojoj su opisana mnoga svjedočanstva majki i očeva koji su u razgovoru s njom izabrali život za svoje nerođeno dijete. Ljepotu i radost svakog ljudskog života koju je doživjela u svom svakodnevnom radu u Centru za pomoć trudnicama prenosila je i na sve slušatelje radioemisije »Životu ususret« koju je devet godina vodila na HKR-u (2009. - 2018.), a u kojoj je ugošćavala mnogočlane obitelji, ginekologe i mnoge istaknute zagovornike života. Bila je i ostala velika potpora inicijativi »40 dana za život« i udruzi »Hrvatska za Život«, a i neizostavni i dragocjeni kamenčić u mozaiku izgradnje kulture života u Hrvatskoj.

Marijo i Darka Živković

Marijo (r. 1939.) i Darka (1942. - 2018.) Živković voditelji su Obiteljskog centra u Zagrebu u kojem rade od 1967. godine, a koji promiče dostojanstvo ljudskog i obiteljskog života te prirodne metode planiranja obitelji. Djeluju u Hrvatskoj i u inozemstvu, a članovi su i više međunarodnih tijela usmjerenih na obitelj. U dva petogodišnja mandata (1982. - 1987. i 1994. - 1999.) bili su članovi Papinskog vijeća za obitelj u Vatikanu. Sudjelovali su i na Sinodi biskupa 1980. godine, na koju ih je, uz još 15 bračnih parova iz čitava svijeta, pozvao tadašnji papa Ivan Pavao II., a na kojoj su govorili u malim grupama i na samom plenumu Sinode s temom »Pomaganje ljudima da vole nerođenu djecu«. Njihovo sudjelovanje na Sinodi bilo je svojevrsno priznanje njihovu dugogodišnjem radu na promicanju vrijednosti obitelji te zaštite svakog ljudskog života od začeca do prirodne smrti. Godine 1978. tiskali su u Hrvatskoj brošure o razvoju nerođenog djeteta u majčinoj utrobi na sedam jezika. Samu brošuru napravili su prema američkom filmu »Život i smrt nerođenog djeteta« koji su 1973. uvezli iz SAD-a, a koji su prikazivali u mnogim župama tijekom ili nakon sv. mise. Tu istinu g. Marijo svjedoči i dandanas, a prenijeli su je i na svoje šestero djece, u čemu je najaktivnija njihova najstarija kći Željka, danas poznatija po muževljevu prezimenu Markić.

Dr. Danijela De Micheli Vitturi

Danijela De Micheli Vitturi (r. 1956.) liječnica je i specijalistica obiteljske medicine iz Splita, majka osmero djece i angažirana katolička laikinja. Volontira u savjetovaništu za obitelj u župi Gospe od Zdravlja u Splitu kao savjetnica za prirodno planiranje obitelji i obiteljsku medicinu. Samo savjetovanište osnovano je 1991. godine kako bi trudnice odvrćalo od pobačaja i podučavalo o prirodnom planiranju obitelji. Od 1997. godine sudjelovala je i aktivno surađivala na Obiteljskim ljetnim školama Obiteljskog centra FTIDI, a od 1998. aktivna je i u Hrvatskoj zajednici bračnih susreta. Na »Radio Mariji« od 2004. godine uređuje i vodi nekoliko emisija: »Živjeti ljubav«, »Stella Maris«, »U suvremenom okružju«, »Vijesti« i neke prigodne emisije. Objavila je velik broj stručnih i znanstvenih radova u prigodnim zbornicima kongresa i simpozija na kojima je sudjelovala, ali i poezije i proze. Neki od radova ukoričeni su u zasebne knjige koje je objavila: »Obitelj, svetište i radost života« (2015.) i »Obitelj, škola ljubavi i života« (2017.). Svoje bogato znanje stečeno dugogodišnjim osobnim iskustvom, ali i stručnim radom na polju obiteljske medicine, prirodnog planiranja obitelji i obiteljskog života rado dijeli sa svima prisutnima na mnogim našim predavanjima, tribinama i konferencijama.

Potaknuti plodonosnim djelovanjem ovdje navedenih, ali i drugih *pro-life* seniora, ove smo godine pokrenuli i prvi hrvatski portal koji poziva na svakodnevnu molitvu krunice za pobjedu kulture života ruzarij.com kojem možete pristupiti pomoću ovog **QR koda**.

NAŠI PROGRAMI

Oprostom oslobođene - program iscjeljenja rana pobačaja kod žena (2. dio)

U ovome članku donosimo drugi i posljednji dio intervjua s Lidijom Dugan, provoditeljicom programa za iscjeljenje rana pobačaja kod žena naziva »Oprostom oslobođene«. U prošlom smo se broju dotaknuli razloga koji su Lidiju potaknuli da pokrene taj program i opisali simptome post-abortivnog sindroma, a u ovome broju donosimo izgled samog programa, informacije o tome gdje se i kako provodi te plodove samog programa.

Razgovor vodio: Krunoslav Puškar

Kako je došlo do samog programa? Kako si saznala za njega? Je li ga trebalo prilagoditi našem području? Od kada se provodi?

Program je, kao i većina toga u našoj udruzi, pokrenut kao odgovor na potrebu i molitvu. Naime, kao voditeljici inicijative »40 dana za život« u Vukovaru jedan od zadataka mi je bio i predstavljanje Inicijative po župama i pozivanje vjernika da nam se pridruže u bdjenju pred bolnicom i u organizacijskom timu. Tijekom jednog od takvih predstavljanja prišla mi je jedna mlada žena sva u suzama i rekla da joj se ovo sve jako sviđa i da bi voljela sudjelovati, no prvo me molila da ja njoj pomognem.

Bila sam iznenađena i u daljnjem razgovoru mi je priznala kako je imala četiri izabrana pobačaja i kako bi joj bilo jako teško sudjelovati, a da prvo i sama ne bude dobro. To je bilo prvi put da mi je netko izravno priznao tolike pobačaje pa sam počela intenzivnije razmišljati o ovoj skupini žena. Do tada je Inicijativa bila ta koja se trudila pomoći majkama koje dvoje hoće li učiniti pobačaj ili ne, a ovo je sada otvaralo sasvim drugu, novu dimenziju apostolata za život. Kroz sljedeći sam period sve češće dolazila u kontakt s osobama koje su već učinile pobačaj i koje su rekle kako bi voljele da postoji neki oblik pomoći za njih. Moji prijatelji su me također poticali i pitali: »Lijepo da vodite računa o ženama koje su trudne, a što je s onima koje su već učinile pobačaj. Hoćete li i njima na neki način pomoći?«

Time su se moje dotadašnje misli zapravo počele pretvarati u molitvu da mi, ukoliko je Gospodinova volja i želja, pomogne da pronađem neku vrstu pomoći za ove žene, jer do tada o tome nisam znala ništa. Također sam

molila da to bude program koji je baziran na Božjoj riječi, jer su spomenute žene već prošle sve moguće oblike psihoterapija, konzumacije medikamentata, ali to im nije pomoglo da se potpuno riješe razarajućeg osjećaja krivnje i boli. Najčešće je liječen simptom (depresija, nesanica, nemir, panika...), a ne i uzrok (iskustvo pobačaja). Vrlo brzo su se stvari počele slagati i na mom se stolu našao program »Oprostom oslobođene«.

**Kako izgleda program?
Gdje se sve i kako provodi?**

Program se sastoji od 8 tematskih cjelina unutar kojih se razmatra Božja riječ, upoznajemo se s Božjim osobinama, biblijskim likovima i njihovim reakcijama na određene događaje, kao i sa samim sobom i mogućim stanjima kroz koje je osoba prolazila kao što su ljutnja, krivnja, depresija, tuga... Uslijed proučavanja tih cjelina, osoba dolazi do dubljih spoznaja o svom nutarnjem životu, a vezano za iskustvo pobačaja, okolnosti, emocije, odnose, okolinu. Sve to vodi do boljeg razumijevanja sebe i drugih i do shvaćanja kako dalje i što je potrebno rješavati. Program uvijek provodimo u crkvenim prostorima, samostanima, pastoralnim centrima, ovisno na koji se način organizira. Tri su načina provođenja programa: 1. kroz 3 dana u obliku duhovnih vježbi u šutnji, 2. kroz 10 tjedana sa susretima jednom tjedno, ili 3. na način da osoba program prolazi kod kuće, a čuje se jednom tjedno s nekim od suradnika programa i dijeli svoje molitveno iskustvo. Važno je napomenuti da za sudjelovanje u programu sudionicama jamčimo diskreciju, povjerljivost, poštovanje i profesionalnost kao i slobodu u iznošenju njihovih životnih priča. Svi suradnici u programu su osobe s dugogodišnjim radom u pokretu za

život te dubokim duhovnim i sakramentalnim životom koje su sposobne razumjeti teškoće kroz koje žena prolazi. Najveća nam je želja da se majka još više poveže s Gospodinom, da joj On otkrije dijelove njene duše koje želi zahvatiti svojom milošću, slobodom, praštanjem, utjehom i ljubavlju.

Koja je dob žena koje sudjeluju u programu? Kako žene saznaju za program?

Na program se prijavljuju žene svih dobnih skupina, od mlađih do starijih. Također, prijavljuju se žene koje su iskustvo spontanog ili izabranog pobačaja imale prije 40 i više godina, kao i one koje su to doživjele prije svega tjedan dana. Žene saznaju za program putem naše Facebook stranice »Oprostom oslobođene«, naše web stranice udruge »Hrvatska za Život«, Facebook stranica svih naših gradova u kojima je zastupljena inicijativa »40 dana za život«, putem tribina, predavanja i predstavljanja koje organiziramo, kao i putem medija koji nas često zovu da predstavimo program, posvjedočimo i pozovemo majke s postabortivnim sindromom da se jave.

Koliko je žena dosad prošlo program i kakvi su plodovi?

Program je do sada prošlo na desetke žena i plodovi su izvanredni! Prije pohađanja programa polaznice pitamo što od njega očekuju. Redovito se dogodi da nam na kraju kažu kako su upravo primile ono što su molile i za čime su dugo čeznule: mir, radost, razumijevanje, povezanost s djecom koje više nema, oprost sebi i drugima, bolje razumijevanje bračnog druga, žaljenje zbog učinjenog, iskreno i duboko pokajanje koje dovodi do olakšanja, temeljita ispovijed i razgovor s ostalim polaznicama kroz čiju su se ljubav također oslobodile teških emocija, osjećaja krivnje, osude...

U njemu ne sudjeluju samo žene s iskustvom namjernog pobačaja nego i spontanog. Možeš li nam objasniti zašto?

Program je prilagođen objema skupinama žena. Kroz teme se obrađuju sve situacije koje jedna majka može proći donoseći tako tešku životnu odluku, kao i ona koja je doživjela spontani pobačaj. Dosadašnje iskustvo pokazuje koliko su međusobno pomogle jedne drugima dijeleći

Lidija Dugan,
provoditeljica programa *Oprostom oslobođene*

svoje životno i molitveno iskustvo. Primjerice, jedna je majka koja je imala spontani pobačaj dolazila na program i slušajući sudionice s iskustvom izabranog pobačaja počela bolje razumijevati svoju vlastitu majku koja je imala višestruke pobačaje i s kojom cijelog života nije bila u dobrim odnosima. To joj je pomoglo da više ne bude ljuta na nju kao kći na majku koja ju je lišila prisustva braće i sestara koje je pobacila, nego da je počne shvaćati kao ženu ženu, koja u teškim životnim okolnostima, uslijed raznih pritisaka i nevolja, nažalost katkad posegne za izuzetno teškom odlukom kao što je izabrani pobačaj. Nakon toga im se odnos jako popravio.

Kako se mogu saznati informacije o održavanju programa i gdje će se održati sljedeće duhovne vježbe u šutnji?

Informacije o terminima programa redovito se mogu pronaći na Facebook stranici »Oprostom oslobođene«, Instagram, Facebook i mrežnim stranicama udruge »Hrvatska za Život« i inicijative »40 dana za život« te putem maila oprostom.oslobodjene@gmail.com ili na broj 095 548 9645. Program u obliku duhovnih vježbi u šutnji održavamo dvaput godišnje na raznim lokacijama, a sve su vezane uz tijek kampanje »40 dana za život«. Tako imamo termine u korizmenom i jesenskom periodu trajanja inicijative »40 dana za život«. Za ovu su godinu zasad dogovorena dva termina provođenja programa, 10. - 13. rujna u Ludbregu i 1. - 4. listopada u Splitu.

10 stvari koje niste znali o pobačaju diljem svijeta

Od SAD-a do bivšeg Istočnog bloka - pobačaj ostaje kontroverzan u svakom dijelu svijeta. Evo 10 iznenađujućih činjenica o kirurškom pobačaju koje razjašnjaju stanje najveće ljudske krize u povijesti.

1. Savezni zakon o pobačaju u SAD-u jedan je od najekstremnijih zakona o pobačaju u svijetu. Od 198 zemalja svijeta, samo Kanada, Kina, Sjeverna Koreja i Vijetnam mogu stati uz bok SAD-u, budući da također dopuštaju pobačaj do samog trenutka rođenja.

2. Kolumbija je sve do 2006. godine zakonski štitila život. Tada je dopustila pobačaj u 3 slučaja: ako su fizičko ili mentalno zdravlje majke u opasnosti, ako će se dijete roditi s malformacijama i u slučaju silovanja ili incesta. Međutim, u zakonu nije određeno što se podrazumijeva pod mentalnim zdravljem pa se ta nedorečenost najčešće koristi ako žena želi pobaciti pod izlikom straha, anksioznosti ili emocionalne nestabilnosti.

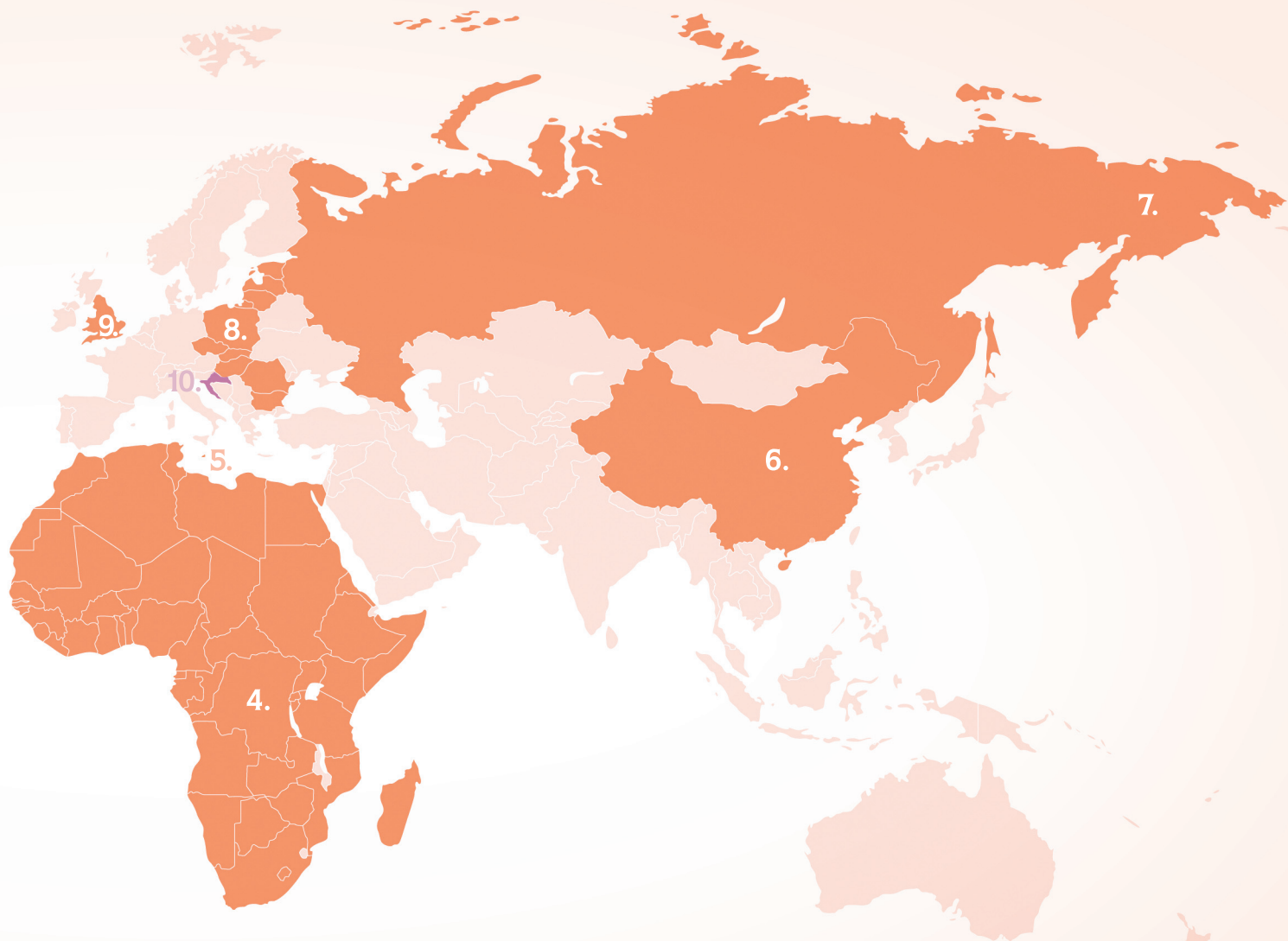
3. Premda je Irska legalizirala pobačaj 2018., Argentina ga je iste godine odbila, čime je također šokirala svijet. Pobačaj je u Argentini dopušten u rijetkim slučajevima.

4. Iako je predviđen za obranu ženskih prava, »Protokol Maputo« koristi se kao trojanski konj za legalizaciju pobačaja diljem Afrike. Sam dokument odobrila je Afrička unija 2003. godine, a on jamči ženino pravo na kontracepciju i pobačaj u velikom broju slučajeva.

5. Malta je jedna od rijetkih europskih zemalja s potpunom zaštitom života. Premda rijetke europske države dopuštaju pobačaj u podmakloj trudnoći, a neke ga dopuštaju u samo nekim slučajevima, Malta je, uz Andoru, San Marino i, naravno, Vatikan, među rijetkim europskim zemljama sa zakonskom zaštitom života u svim slučajevima.

6. Skoro se dvije trećine svih pobačaja u svijetu izvrše u Aziji. Samo je u Kini učinjeno skoro 400 milijuna pobačaja otkako je ona uvela zloglasnu i brutalnu politiku jednog djeteta 1980. godine. Pobačaji izvršeni u vremenu od 1980. do 2015., kada je ukinuta politika jednog djeteta, bili su specifični po tome što su bili bazirani na spolu, tj. najčešće su bile pobačene djevojčice, što danas ima za posljedicu 30 milijuna muškog stanovništva više od ženskog.

7. Sovjetski je savez prvi legalizirao pobačaj 1920. godine. Nekad pobožna kršćanska Rusija postala je, uslijed zločinâ počinjenih tijekom Listopadske revolucije, prva moderna država koja je zakonom dopustila pobačaj i svojim primjerom potaknula druge zemlje. Pobačaj je u zemljama Sovjetskog saveza dosego svoj vrhunac 1965. godine kada je izvršeno strahovitih 5,5 milijuna pobačaja. Otada broj pobačaja nastavlja opadati, no i dalje ostaje na iznimno visokoj stopi.

8. Smrtonosna ostavština komunizma nastavlja bacati sjenu na bivši Istočni blok. Prosjek od 43 pobačaja na 1000 žena svake godine u istočnoj Europi, najveća je stopa pobačaja u svijetu.

9. Budući da je sjedište dviju najvećih klinika za pobačaje, *Planned Parenthood* i *Marie Stopes*, Engleska je prozvana »globalnim epicentrom kulture smrti«. Dok je *Planned Parenthood* poznatiji u SAD-u, *Marie Stopes* nudi pobačaj u 37 zemalja svijeta, uključujući Englesku.

10. Pobačaj u Hrvatskoj regulira se od 1952. godine s različitim restrikcijama, kao i u drugim državama tadašnje Jugoslavije. Dana 21. travnja 1978. donesen je zakon koji dopušta pobačaj do 10. tjedna trudnoće, a nakon toga jedino uz dopuštenje povjerenstva. Njegovim stupanjem na snagu u Hrvatskoj rapidno raste broj pobačaja i u 80-im godinama doseže svoj vrhunac. Tako je 1989. godine čak 49 % svih trudnoća završilo pobačajem. Od 1990-ih godina, kada Hrvatska stječe svoju samostalnost, bilježi se zamjetan postupni pad broja pobačaja. Međutim, zloglasni komunistički zakon iz 1978. i dalje ostaje na snazi usprkos svojoj neusklađenosti s Ustavom. Prema čl. 21. Ustava Republike Hrvatske, »svako ljudsko biće ima pravo na život. U Republici Hrvatskoj nema smrtne kazne«, no taj članak čini se ne vrijedi kada je u pitanju tek začeti ljudski život.

Napomena:

Ovaj je članak pisan samo prema znanim brojevima i postotcima. Nisu uključeni neprijavljeni kirurški pobačaji.

Pomoću ovog **QR koda** možete pogledati kratak video o rješenju problema pobačaja.

INTERVJU

Sue Thayer: Od voditeljice klinike za pobačaje do *pro-life* aktivistkinje (2. dio)

Pročitajte završni dio intervjua sa Sue Thayer, bivšom voditeljicom zloglasne klinike za pobačaje Planned Parenthood, a danas pro-life aktivistkinjom i članicom Odbora inicijative »40 dana za život«. U prošlom nam je broju govorila kako je progledala i nakon mnogo godina napokon izašla iz krvave industrije pobačaja te se ohrabrila i čak pokrenula kampanju Inicijative ispred klinike u kojoj je radila, a u ovome broju detaljnije opisuje što se događa unutar zidova klinika za pobačaje i kako svojim životom svjedoči da pobačaj nikad nije rješenje.

Razgovor vodio: Krunoslav Puškar

Na svojim putovanjima često s drugima dijeliš svoje insajdersko znanje o industriji abortusa. Koji su »trikovi« koje zaposlenici *Planned Parenthooda* obično koriste kako bi druge uvjerali da se odluče za pobačaj? Konkretno, pokazuju li uopće trudnicama ultrazvuk?

Najčešća je taktika sram. Mi bismo prodali pobačaj pitajući trudnicu kako misli kupovati pelene ili sjedalicu za auto ako nije u mogućnosti platiti pobačaj. Jednom kada je test na trudnoću postao pozitivan, bilo je lako zakazati pobačaj. Rekli bismo joj kako cijena pobačaja raste što više ona čeka. I ona bi ubrzo ispunila potrebne obrasce za pobačaj i zakazali bismo pobačaj. U klinikama za pobačaje ekran je ultrazvuka odmaknut od pacijentice i ugašen je zvuk. Ako majka vidi ili čuje to malo srce kako kuca, ona će vrlo vjerojatno odabrati život, a klinika će izgubiti zaradu na pobačaju.

Prema službenim statistikama, *Planned Parenthood* svake godine izvrši preko 320 000 pobačaja, što bi zapravo bilo jedan pobačaj svakih 97 sekunda. Misliš li da aborteri znaju što oni zapravo rade?

Posljedica rada u klinici za pobačaje jest tvrdoća srca. Ljudi počnu raditi u njoj iz znatiželje, no što su dulje u njoj, to se više sve pretvara u bizaran životni stil. On uprlja tvoj pogled na život i iz temelja te mijenja. Isus je jedini način da iz njega

izađeš, da te iz njega oslobodi. Neki zaposlenici uistinu vjeruju da pomažu ženama. Neki su zaposlenici jednostavno zli i sviđa im se čitav taj horor. Nekima se pak sviđa velika plaća.

U svakoj klinici *Planned Parenthooda* nalazi se takozvani »POC laboratorij«, laboratorij s produktima začeca. Znam da si ga ti, nažalost, vidjela. Možeš li ga opisati za naše čitatelje? Što se radi sa svim tim dijelovima nerođene djece?

U većini se klinika »POC« laboratorij nalazi između dvije ili više operacijskih sala. Aborter kroz njega ide iz sale u salu, a dijelovi bi djeteta sakupljeni u staklenci bili poslani kroz vratašca u samom zidu laboratorija. Ostatke bi djeteta tada očistili i pregledali pod velikim reflektorom. Kada bi sakupili sve dijelove, stavili bi ih u crvenu vrećicu i smjestili u škrinju koju smo zvali jaslicama. Prije bi ostatke djeteta samo bacali u zahod. I dandanas mi je o tome teško pisati.

Živjela si i radila u malom gradu. Upoznala si mnoge žene: one koje su imale pobačaj u tvojoj klinici i one koje se na to nisu odlučile. Jesi li ih ikada više susrela tijekom ili nakon kampanje Inicijative?

Još uvijek susrećem bivše klijente i to je jako teško. Nedavno sam tako bila na vjenčanju sa svojom djecom, a mladenkina je majka javno rekla da sam joj ja pomogla da se odluči za pobačaj. Takvo što nije bilo primjereno za tako svečan dan. Ubrzo nakon toga otišli smo s vjenčanja. Takve stvari nikad ne završe.

Moja su djeca jedinstven i predivan spoj rasa i kultura. Došla su na svijet s mnogim izazovima, no zahvalna su što su njihove biološke majke odabrale život. I ja sam!

Ljudi uvijek govore da mi, *pro-life* aktivisti, samo brinemo za nerođenu djecu i da nam uopće nije stalo do rođene djece koja odrastaju bez roditelja. Što ti obično kažeš na takve netočne tvrdnje?

Postoji jako mnogo ljutih i neinformiranih ljudi. Katkad nije moguće s njima voditi racionalan razgovor. Kada žele poslušati i kada možemo podijeliti svoje mišljenje, volim im pokazati fotografije svoje djece, od kojih je nekoliko posvojeno. Potrebno ih je podsjetiti kako svako dijete zaslužuje priliku za život, bez obzira na to što je začeto silovanjem ili je došlo na svijet od roditelja koji ga nisu željeli, koji su bili siromašni, bolesni ili u nekoj ovisnosti.

Imaš veliku obitelj. Majka si svoje biološke djece, ali si također i posvojiteljica i udomiteljica. Možeš li opisati članove svoje obitelji?

Moja su djeca jedinstven i predivan spoj rasa i kultura. Došla su na svijet s mnogim izazovima, no zahvalna su što su njihove biološke majke odabrale život. I ja sam! Biti samohranom majkom nije lako, ali je jako vrijedno! Moja djeca često putuju sa mnom i imala su priliku vidjeti Boga na djelu u mnogim situacijama. Posvojenje je uistinu prilika za rast u ljubavi!

Inicijativa je prevalila velik put od svog početka 2004. godine - od jednoga grada u Texasu, do više od 800 gradova diljem svijeta. Vidljiv je velik zamah u *pro-life* pokretu. Gdje ti vidiš Inicijativu u budućnosti?

Bog ima velike planove s Inicijativom! Njegovo se pomazanje nalazi na ovom apostolatu i mi smo blagoslovljeni preko svake mjere. Nacionalni je tim najvjerojatnija skupina ljudi koju

Sue Thayer sa svom svojom djecom.

sam ikad upoznala. Svatko od njih voli Gospodina i u potpunosti je predan našem cilju. Kako putujem i susrećem voditelje Inicijative, i dalje ostajem u čudu kako Bog podiže ljude da se zauzmu u ovoj bitci za život. Nalazimo se u bitci za život ili smrt. Život će pobijediti.

Koju bi poruku poslala ljudima, osobito Hrvatima, koji se još nisu uključili u ovaj apostolat? Ljudima koji se možda boje javno moliti, svjedočiti i biti glas nerođene djece?

Svakako se mogu poistovjetiti s ljudima koji se boje javno progovoriti na tu temu. Sjećam se da sam se toliko bojala staviti *pro-life* transparent u svoje dvorište! Čak sam nosila šešir i sunčane naočale prvog dana naše kampanje, nadajući se da me nitko neće prepoznati! No s vremenom sam shvatila da, ako sam nespremna javno se zauzeti za život, to me čini dijelom problema. Sveto pismo nas upozorava da ne budemo mlaki. Pozvani smo biti glas nerođenih, zauzeti se za ispravnu stvar. Bog računa na vas! On ima planove za vas, svrhu za vaš život! Ako ovo čitate, upravo ste pozvani. Upitajte Ga koji je vaš sljedeći korak, kako se možete uključiti. Jednom kada Mu date kontrolu, vaši će se strahovi raspršiti i bit ćete slobodni u Njemu. Jamčim vam da to nikada nećete požaliti. On će blagosloviti vaš trud na način koji ne možete zamisliti. Bog neka blagoslovi vas i neka blagoslovi Hrvatsku!

Sue Thayer nije jedina zaposlenica *Planned Parenthooda* koja je, postavši svjesna stvarnosti pobačaja, napustila industriju pobačaja. Jedna od njih je i Abby Johnson koja je o svome iskustvu napisala i knjigu »Neplanirano«, a prema kojoj je snimljen i istoimeni film. Kratak video o njenom iskustvu rada u klinici za pobačaje možete pogledati pomoću ovog QR koda.

DOKTOROV KUTAK

Odgovornost za život

Piše: Danijela De Micheli Vitturi,
dr. med., spec. obiteljske medicine

Živimo u vremenu vrlo zahtjevnom za roditelje kada je u pitanju njihova odgovornost. Sve je više obitelji u kojima oba roditelja rade da bi omogućili materijalnu egzistenciju sebi i svojoj djeci, vremena za djecu sve je manje, a često i prostora. U roditeljskom pozivu potrebno je zadovoljiti sve dimenzije, ne samo materijalnu. Odgovorni roditelji su nerijetko u dilemi što odabrati da bi u potpunosti odgovorili pozivu prihvaćanja novog života. Ljudska nesavršenost ne može ništa bez povjerenja u Svemogućeg Stvoritelja koji dariva Život, Ljubav i Milost. S povjerenjem u Svevišnjeg moguće je biti i velikodušan roditelj koji je istovremeno i razborit i odgovoran.

Odgovorno roditeljstvo pretpostavlja i znanje o nastanku života, a ono se ne uči samo u školi već i u obitelji. Neznanje na području poznavanja ne opravdava odgovornost za neznanje. Kršćanski su roditelji pozvani poučiti svoju djecu o nastanku života koji je u skladu s istinom i presvetim Božjim zakonima. Ovdje se odgovornost ne zaustavlja samo na roditeljima, jer djeca su dar ne samo obitelji već i zajedničko dobro čitavog društva.

Čovjek je slabo, nemoćno i krhko biće koliko god mu se to katkad i ne čini. Pred Gospodinom, Darovateljem života, uvijek je dužan poniznosti, strahopoštovanja i zahvalnosti za dar života.

U dokumentu »Humanae vitae« još je 1968. papa Pavao VI. progovorio o dostojanstvu čovjeka, njegovom cjelovitom ostvarenju i neodvojivosti. Nauk ove enciklike snažno ističe dva temeljna načela: prvo je načelo naravnog

zakona, kojim priznaje jednakosti među osobama, u poštovanju prirodnog reda, bez pribjegavanja tehnikama. Život se može prenijeti u potpunoj slobodi i može biti dan kao čin istinske ljubavi. Drugo je načelo načelo poziva na veliku odgovornost. Odgovorno očinstvo i majčinstvo uključuje odluku koja nije donesena slučajno, nego je to odluka slobode i odluka odgovornosti pripreme za roditeljstvo.

Odgovorni roditelji svjesni su da su oni produžena ruka Stvoriteljeva i da su sukreatori novog ljudskog bića. Pitanje prihvaćanja dara života je pitanje ispita savjesti pred Gospodinom i odgovor na pitanje: »O, Bože, zar si pozvao nas?« U svojoj krhkosti i svjestan slabosti, roditeljske odgovornosti, brige i poteškoća, može li običan smrtnik, koji nije apsolutni Gospodar života prisvojiti pravo na život samo sebi ne oslonivši se na Ljubav koja dariva život, milost i blagoslov sa svakim novim djetetom? Kada je u pitanju osobna odgovornost za prihvaćanje novog života, obratimo se Gospodinu da duh poduzetnosti prevlada Duh poduzetnosti u »Božjem poduzeću«. Majčino krilo, radionica u kojem Gospodin tka novi ljudski život, neka ne bude klaonica nerođenih. Ne zaboravimo da je život neprocjenjivi Božji dar za koji je vrijedno žrtvovati sve, pa i vlastiti život. Umjesto da svaku večer pred Bogom žalite što nemate više djece, želim vam da svaku večer prije poćinka i svako jutro kada ustajete zahvalite Svevišnjem Stvoritelju na svakom darovanom životu, a tako i jedno drugom što ste prihvatili darovani život. Neka su blagoslovljeni roditelji koji ljube život koji ih je obdario Ljubavlju i hrabrošću u velikodušnom i razboritom odazivu životu.

JERIHONSKO BDJENJE

7 dana i noći Božje prisutnosti i milosti

*Tada Jahve reče Jošui:
»Evo, predajem ti u ruke Jerihon
i kralja njegova s ratnicima...
I srušit će se gradski bedemi...«
(Jš 6, 2-5)*

Što je Jerihonsko bdjenje?

Jerihonsko je bdjenje dobilo svoj naziv prema gradu Jerihonu, drevnom utvrđenom gradu, koji se po prvi put spominje u Knjizi o Jošui, a koji je pružao otpor izabranom narodu po njegovu dolasku u Obećanu zemlju. Međutim, budući da je u tome gradu vladalo poganstvo i idolopoklonstvo, Gospodin je odlučio predati ga u ruke izraelskom narodu. Tako su se nakon sedam uzastopnih dana bdjenja i obilaska jerihonskih zidina, trubljenja i nošenja kovčega saveza zidine toga grada srušile, a izraelski ga je narod u potpunosti zauzeo.

Po uzoru na taj biblijski događaj, Jerihonsko je bdjenje katolička pobožnost molitve i bdjenja pred Presvetim oltarskim sakramentom, poglavito uz molitvu krunice i čitanja Svetog pisma, koje traje sedam dana i sedam noći. Prvi koji je započeo takvu vrstu bdjenja bio je »apostol svete krunice«, poljski redovnik Anatol Kaszczuk (1912. - 2005.), koji je organizirao prvo Jerihonsko bdjenje u marijanskom svetištu Jasna Gora u Poljskoj 1979. godine. Plod toga bdjenja na kojem je bilo sabrano veliko mnoštvo bio je pohod pape Ivana Pavla II. svojoj domovini, koji je prije samog bdjenja ozbiljno bio doveden u pitanje. Otada se Jerihonsko bdjenje proširilo po cijelom svijetu, a kasnije je kao nebeski zaštitnik ove inicijative izabran sam sv. Ivan Pavao II.

Želiš li i ti obnovu života u svome gradu i svojoj zemlji?

Jerihonsko je bdjenje, ili skraćeno Jerihon, jedna konkretna duhovna borba u kojoj možemo iskusiti Božju blizinu, ljubav i milosrđe. Sudionici u ovoj vrsti molitve imaju priliku sedam dana i noći »ratovati na koljenima« pred Gospodinom Isusom Kristom i s Gospodinom Isusom Kristom koji ruši zidine naših grijeha i utvrde naših slabosti i rana. Pobožnost Jerihonskog bdjenja tako je iskaz zadovoljštine za naše grijeha, djelo pokore i žrtve, ali i svjedočenje naše vjere i ljubavi prema euharistijskom Isusu.

Jerihon se obično održava prije velikih blagdana poput Božića i Uskrsa, ali i prije važnih događaja. U našem apostolatu za život, svjesni činjenice da je borba za nerođeni ljudski život zapravo duhovni boj, Jerihonsko bdjenje organiziramo na sljedeće nakane: kajanje za grijeh pobačaja, za rođenje svakog začetog djeteta, za majke i očeve ranjene pobačajem, za parove željne djece, za liječnike i medicinsko osoblje, za domovinu i zakone koji će štititi ljudski život, osobne nakane itd. Svatko od sudionika svjedoči o brojnim osobnim milostima i blagoslovima koje je zadobio klanjajući se pred Presvetim, a zasigurno su velike milosti i blagoslovi za onaj grad u kojem je organiziran Jerihon.

Svako se Jerihonsko bdjenje dogovara sa župnikom ili poglavarom samostana, s kojim se određuje koordinator bdjenja i vrijeme bdjenja. Kako je već navedeno, idealno je vrijeme organizacije Jerihona Advent ili korizma, no moguće je ineko drugo vrijeme. Budući da cjelokupno bdjenje traje sedam dana i sedam noći bez prekida, potrebno je organizirati dežurstvo za svaki sat molitve. Preporuča se da u istom satu bude prisutno najmanje dvoje ljudi kako bi mogli zajedno moliti u klanjanju. Uvijek se moli pred Presvetim, a molitva se prekida samo za vrijeme sv. mise. Sama molitva odvija se u ritmu koji odgovara moliteljima: izmjenjuju se krunice, čitanje Biblije, tišina, pjesma, litanije, spontane molitve i sl. Želiš li i ti obnovu života u svome gradu i u svojoj zemlji?

Kako organizirati Jerihonsko bdjenje?

Organiziraj Jerihonsko bdjenje i tako potakni svoje župljane i sugrađane da svojom molitvom i klanjanjem pred Presvetim sudjeluju u izgradnji kulture života! Sve informacije oko organizacije Jerihonskog bdjenja možeš dobiti javljanjem na broj 095 548 9645 ili na naš mail kontakt@hrvatskazazivot.com.

Pomoću ovog **QR koda** možete pogledati kako je izgledalo Jerihonsko bdjenje u jednoj od šibenskih župa.

SVJEDOČANSTVO

Marija Jurić:

Drage mame, slušajte svoje srce

Imala sam već jedno dijete od godinu i pol dana kada sam ostala trudna sa svojom djevojčicom. Ostala sam sama. S jedne me strane okolina prisiljavala na abortus, dok mi je s druge strane moj ujak bio velika podrška u tim trenucima. On je tražio molitvu na internetskoj stranici na kojoj se moli za zaštitu života prije nego sam otišla zakazati termin za abortus.

Tog se dana njemu javila jedna žena. Rekla je da se bore za nerođenu djecu kako ona ne bi bila pobačena te da ne učinim toliko težak grijeh. Radilo se o inicijativi »40 dana za život«. Tako je počela naša priča s meni divnim ljudima koji su pomogli meni, a ponajviše mojoj dječici.

Na dan kada sam zakazala termin za pregled i dogovor za abortus svom sam ujaku rekla da se to dijete ne razvija i da ja moram na abortus. Razlog za to bio je silan pritisak okoline i svi strahovi koje su oni meni stavili u glavu: da ja neću moći sama s dvoje male djece, da mi nećemo imati što jesti, da nećemo imati krov nad glavom, da ćemo biti na ulici itd. No dragi je Bog naš život zamislio drugačije.

Otišla sam na pregled i dogodilo se čudo da mi je Bog tog dana poslao doktoricu koja je htjela da pogledam svoje dijete na ultrazvuku kako bih bila sigurna želim li uistinu napraviti abortus. U meni se sve lomilo na tom stolu, bila sam pod silnim grčem... To se ne može opisati. Kao ni onaj dio kada sam pogledala u svoju bebu i vidjela to malo čudo od 9 tjedana i 4 dana kako miče nogicama, kako skače u trbuhu, kako to maleno srce kuca. Sve su mi misli poletjele u jednom smjeru, a to je bilo prema mojemu malom sinu. Shvatila sam da je i on bio isti takav i kako bih se samo osjećala kada bih njega izgubila.

Doktorica mi je svejedno napisala broj telefona u slučaju da se predomislim, jer sam sutradan trebala doći na abortus. Još je rekla da se nada dobrome buduću da sam ovako ukočena. Naravno, nisam nazvala sutradan, niti sam taj dan otišla na pobačaj i vjerujem da je to najbolje što sam mogla napraviti u svom životu. Sačuvati ovo svoje blago.

Moj me ujak nagovorio da razgovaram s tom ženom s kojom se bio čuo rekavši kako je divna: »Topla je jako, samo porazgovaraj.« Doza onog nečeg jačeg u meni pristala je na to da porazgovaramo. Upoznale smo se, a ona mi je svojim razgovorom dala toliko hrabrosti, snage i podrške. Ma nemam riječi kojima bih to mogla opisati. Rekla je da neka za početak odemo u jednu od kuća udruge »Betlehem«. Bili smo kratko u njihovoj kući i tamo sam upoznala divne žene koje su se borile za nas majke, trudnice. Nakon toga smo se vratili u Zagreb i ubrzo smo pronašli stan. Opet je dragi Bog sve providio i poslao nam u život ljude koji su nam pomagali sve dok nisam došla do nekog rješenja gdje ćemo i kako ćemo.

Javila mi se naša draga Petra, potpredsjednica udruge »Hrvatska za Život«. Došla je kod nas i ponudila je pomoć meni i mojoj dječici. Rekla je da nismo sami, da su tu za nas. Nisam mogla vjerovati. Za mene i za mog malenog brinuli su se kada god je što trebalo, od odlazaka kod doktora, odjeće, obuće... što god je nama trebalo, mi smo to dobili... Vrlo se rado sjećam jedne posebne situacije kada sam počela moliti devetnicu sv. Riti za stan, da imam krov nad glavom za sebe i svoju djecu. Trećeg dana devetnice nazvala me Petra i rekla: »Imamo za tebe jedan stan. Jedna vam ga gospođa daje na korištenje.« U čudu i šoku nisam mogla vjerovati. Naravno, ostatak devetnice molila sam u zahvalu za ovo čudo. Nek danas i nadalje Bog blagoslivlja tu obitelj koja je nama toliko pomogla u životu. Možda nisu niti svjesni koliko su nam pomogli.

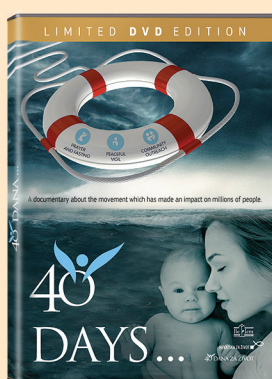
Premda je period pred porod s malim djetetom bio težak, bila sam mirna znajući da imamo krov nad glavom, hranu, sve što nam treba. Da nismo sami. Dva tjedna prije nego što sam rodila svoju bebu, uselili smo u stan koji je velik broj ljudi za nas pripremao, uređivao, čistio. Tamo se i rodila moja pahulja. Trebala bih reći i koliko puta smo do dva sata ujutro bili u bolnici zbog lažnih trudova, a naši su Petra i Tomislav uvijek bili s nama. Čak i taj dan kada sam rađala, Petra je sa svojim tadašnjim zaručnikom (a danas suprugom Vidom) bila u bolnici do kasnih sati i čekala kada ću roditi, kako ne bih bila sama. Zamislite koliko je to veliko djelo za mene!

Rodila sam svoju princezu. Naša kuma, koju smo također upoznali preko Inicijative, odmah je stigla u bolnicu. Dok smo ležale u sobi, ona je došla i upoznala se sa svojim kumčedom. Neću lagati da je bilo lagano nakon poroda biti sama s dvoje male djece 0-24, ali znam jedno, a to je da je biti mama nešto najljepše na svijetu. Mogu reći svakoj majci koja se nađe u situaciji u kakvoj sam ja bila da, koliko god bilo teško, nezamislivo, na kraju ispadne tako savršeno, tako predivno...

Kada znaš da su te ručice oko tvoga vrata, kada te male, slatke nožice tuku mamu po noći, kada od tog malog anđela dobiješ najsladše puse ikada, razmišljaš kako to može biti da bilo koja majka ikad pomisli istrgnuti dijete iz svog tijela. Sada mi je to nezamislivo. Kada vidim koliko ljubavi daje moje spašeno djetetašce, koliko je omiljena gdje god se pojavi, to mi je sve i dalje nepojmljivo. Zato, drage mame, ne dopustite lošem da vlada vašim umom nego slušajte svoje srce, jer ono uvijek kuca za anđele. Znajite da možete računati na inicijativu »40 dana za život«, jer za mene su oni uvijek bili tu. I danas su tu za nas. Nisu nas ostavili, nisu nas napustili, niti nam leđa okrenuli, čak ni sada kada moje dijete ima četiri godine. Također hvala i svim donatorima, jer bez njih tko zna gdje bismo mi danas bili i kako bi naš život izgledao.

Dokumentarni film »40 dana...«

40 DANA ZA ŽIVOT

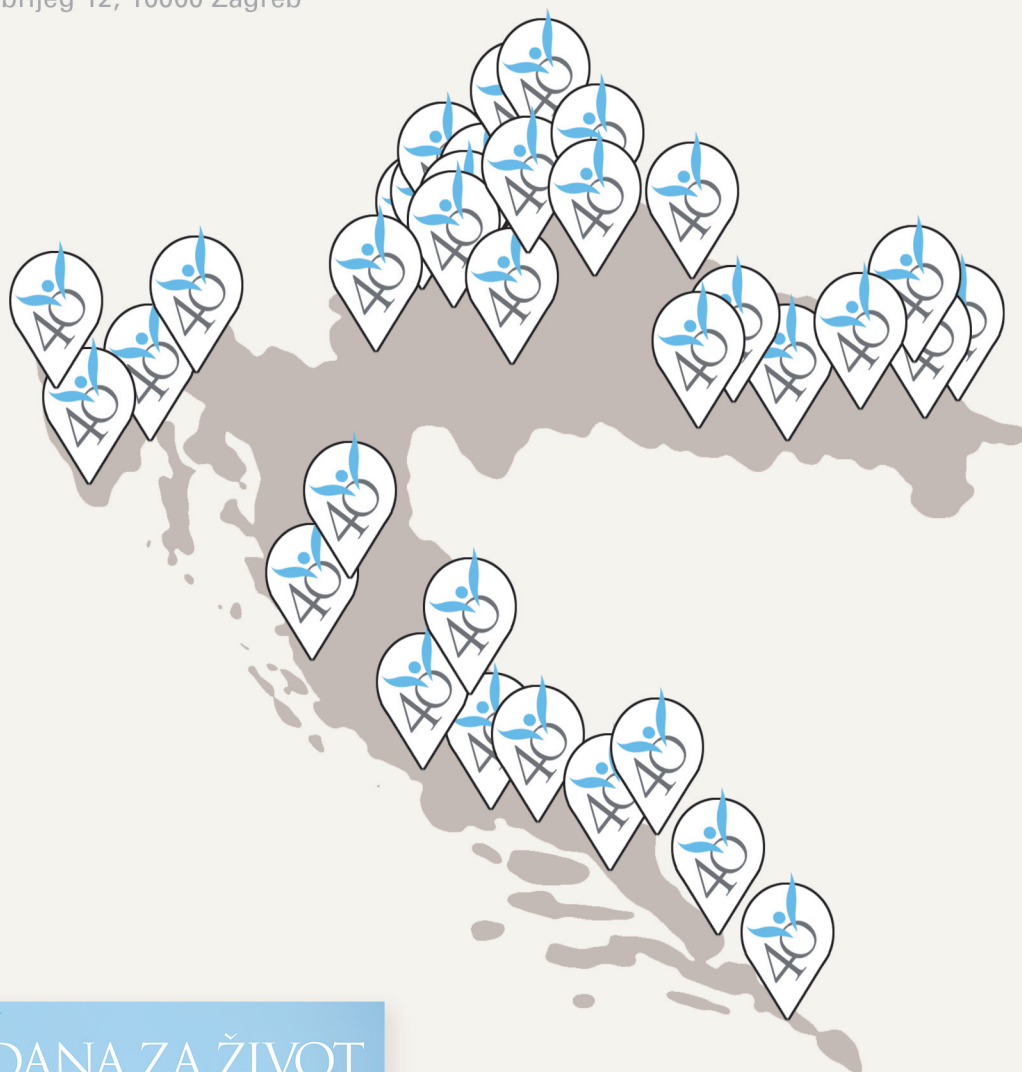

HRVATSKA ZA ŽIVOT

Be Iem

Hrabro svjedočanstvo Marije Jurić, kao i drugih hrabrih majki, možete pogledati u našem dokumentarnom filmu »40 dana...« pomoću ovog **QR koda**.

40 DANA ZA ŽIVOT

OD 23. RUJNA DO 1. STUDENOG 2020.

»Nisam li ti zapovjedio:
odvaži se i budi hrabar?«

(Jš 1, 8-9)

Ove jeseni
budi hrabar/a za:
• nerodenu djecu
• majke i očeve
• medicinsko osoblje
sve ranjene
pobačajem

ISCUJEDENJE
OSJEVA SISA

Ove jeseni udružimo se svetim Jospu, zaštitniku oćeva i
mućakaca, da ohrabri, zašiti i boje uz oćeve i mućakace
naše oćovine!

HELENA
POST

HRVATSKO
BIVUJE

OSUJEĆENJE
LOKALNE
PRAVNOE

Od Vukovara do Dubrovnika

www.40danazazivot.com

SPASI ŽIVOT
U JESENSKOJ KAMPANJI
INICIJATIVE
»40 DANA ZA ŽIVOT« !

MOLI I BDIJ U 35 HRVATSKIH GRADOVA!
OD 23. RUJNA DO 1. STUDENOG 2020.

